

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-415/2021

Judecătoria Drochia
Sediul Glodeni
Judecător Cazacu I.

DECIZIE ÎN NUMELE LEGII

26 iulie anul 2023

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței de judecată

Rotaru Ala

Judecătorii:

Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru

Grefieri

Cernauțan Mihail, Dioneac Valeria

Cu participarea:

Procurorului

Prisacari Lilia

Avocaților

Dulgher Dumitru și Stroncea Nicolae

Judecînd în ordine de apel în ședință publică apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Glodeni, Crișciuc Ion și de avocatul Stroncea Nicolae în interesele părții vătămate ***** împotriva sentinței Judecătoriei Drochia Sediul Glodeni din 30.04.2021, conform căreia

Cucinschi Irina *****, născută la *****, originară și domiciliată în satul *****, raionul Glodeni, studii superioare, neangajată în câmpul muncii, celibatară, cetățeană a Republicii Moldova, fără antecedente penale;

-a fost achitată de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art.190 al.(4) Cod penal RM din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele componenței de infracțiune.

S-a anulat măsura preventivă aplicată față de Cucinschi Irina sub formă de obligare de nepărsire a țării.

Procedura de citare legal executată.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 15.06.2020-30.04.2021.

Termenul de judecare a cauzei în ordine de apel: 27.05.2021-30.08.2023.

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți –

CONSTATĂ:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse mai sus instanța de fond a reținut, că Cucinschi Irina ***** este învinuită de faptul, că în perioada anilor 2015-2017, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane și anume a concubinului său *****, care în acea perioadă se afla la muncă peste hotarele Republicii Moldova, prin inducerea în eroare, promițându-i că va transmite dreptul de proprietate asupra bunului la reîntoarcerea în țară, punând la bază relațiile lor de concubinaj, l-a determinat să-i transfere treptat surse financiare în sumă de 8000 euro, echivalent a 168 013 lei, pentru a procura imobilul cu nr.cadastral 4827206118, amplasat în satul ***** raionul Glodeni.

Ulterior, după ce între ei au fost încetate relațiile de concubinaj, Cucinschi este învinuită, că neavând intenția de a executa angajamentul asumat, la data de 04.12.2018 a înregistrat dreptul de proprietate asupra bunului imobil la organele abilitate de stat în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.13692 din 03.12.2018.

Ca urmare Cucinschi Irina este învinuită că continuându-și acțiunile sale criminale îndreptate spre dobândirea ilicită a bunului, în luna octombrie 2019 a înstrăinat bunul imobil casa de locuit cu nr.cadastral 4827206118, care a fost procurat din banii cet.*****, comercializând-o lui *****, locuitor al Germaniei, la prețul de 8500 de euro, cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă de 8000 de euro, echivalent a 168 013 de lei MD, care în conformitate cu prevederile art.126 Cod penal constituie proporții mari.

Inițial, la data de 03.02.2020, acțiunile lui Cucinschi Irina au fost calificate conform art.196 al.(1) Cod penal ca cauzare de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie însușire.

Mai apoi, la data de 10.03.2021, procurorul prin ordonanță a modificat învinuirea adusă lui Cucinschi Irina pe art.190 al.(4) Cod penal, ca dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a altei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, determinată de comportamentul dolosiv, care a produs daune în proporții mari.

Instanța de fond a pronunțat sentința în cauză.

În termen sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Glodeni, Crișciuc Ion, care în motivarea apelului a indicat, că:

-conform probelor prezentate în instanța de fond și anume declarațiile părții vătămate *****, martorilor *****, *****, *****, *****, *****, acuzarea consideră că acțiunile inculpatei intrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.190 al.(4) Cod penal, prin următoarele semne calificative - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, determinată de comportamentul dolosiv, care a produs daune în proporții mari;

-instanța incorect a tratat poziția inculpatei față de partea vătămată, invocând ipoteza egalității în drepturi, or concubinajul este acea relație în care doi adulți hotărâsc să trăiască și să gospodărească în comun, fără a se căsători. În pofida acestora, concubinajul lipsește părțile nu doar de obligații oficial asumate și „plăcerea” de a purta numele soțului, dar și de protecția juridică, în special a bunurilor dobândite în comun. Raporturile de concubinaj nu cunosc o reglementare în legislația Republicii Moldova. Prin urmare, asupra fenomenului concubinajului nu se vor aplica analogic normele Codului familiei sau ale altor legi ce reglementează relațiile familiale, ci se vor aplica normelor de drept comun, în special asupra regimului juridic al bunurilor dobândite în comun. Așadar, regimul juridic al bunurilor dobândite de către soți, anume proprietatea în devălmășie, nu este aplicabil și concubinilor, indiferent de durata conviețuirii acestora. În relațiile de concubinaj, la fel ca și în cele de căsătorie, se nasc copii, se

cumpără sau se construiesc case, se contractează datorii, se dobândesc și se administrează bunuri de valoare. Cu toate acestea, nimic nu poate garanta stabilitatea raporturilor. Dacă starea de fapt se transformă într-o acțiune juridică, bunurile concubinilor vor avea regimuri juridice diferite: bunuri dobândite separat - bunuri proprii fiecăruia dintre concubini; bunuri dobândite împreună - bunuri asupra cărora au o cota-parte, potrivit regulilor care guvernează proprietatea pe cote-părți;

-acestea se determină în funcție de modul de dobândire a dreptului de proprietate, și anume, prin lipsa sau existența unui acord între părți. Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.2 din 27.03.2006 (cu privire la aplicarea unor dispoziții ale Codului civil și ale altor acte normative referitoare la dreptul de proprietate privată asupra imobilelor, inclusiv asupra construcțiilor anexe) specifică că nu poate constitui temei de dobândire a dreptului de proprietate relația de fapt a concubinajului;

-reiterează, ca în cazul în care un bun nu este dobândit împreună, ci dimpotrivă, este achiziționat de un singur concubin, or, în actul de dobândire figurează numai acesta, dreptul de proprietate aparține exclusiv dobanditorului, chiar dacă la achiziționarea lui a contribuit și celălalt concubin. Faptul că o persoană a pus la dispoziția concubinului său o sumă de bani pentru cumpărarea unui bun, nu-i conferă persoanei respective un drept de proprietate asupra bunului, ci doar un drept de creanță (drept de a cere îndeplinirea obligației de a da) împotriva concubinului dobanditor, care trebuie dovedit în astfel de împrejurări;

-proprietatea comună se poate naște în temeiul Legii sau în baza actului juridic, în cazul concubinajului nu poate fi vorba de proprietate comună în devălmășie asupra bunurilor dobândite, adică dreptul de proprietate comună nu se naște în temeiul Legii ca în căsătorie.

-în acest context nu este plauzibilă concluzia procurorului privitor la însușirea prin escrocherie de către inculpată, deoarece ultima în toate declarațiile sale a confirmat faptul, că nu avut niciodată scopul de a însuși banii și că ***** și-a adus aportul financiar la procurarea casei, însă nu în mărime de 8000 de euro și anume din acest motiv i-a propus să se adreseze în instanța civilă, pentru a determina cuantumul aportului financiar a fiecăreia din părți. - Atît la faza dobîndirii probatoriului la organul de urmărire penală, cît și în cadrul cercetărilor judecătorești partea vătămată ***** nu a depus astfel de declarații, declarațiile inculpatei Cucinschi Irina sunt declarative, deoarece atît la faza urmăririi penale cît și în instanță Cucinschi Irina nu a putut prezenta careva probe prin care ar dovedi aportul său la procurarea casei de locuit, ci din contra toate transferurile bancare efectuate de către ***** I. anexate la materialele cauzei și examinate prin procesele verbale, f.d.223, 226 arată cu certitudine proveniența mijloacelor financiare utilizate la procurare casei;

-la acest capitol menționează și faptul, că din probele prezentate instanței reiese, că ***** i-a transferat inculpatei 6550 euro și nicidecum 8000 de euro -fapte constatate eronat de către instanța de fond, deoarece conform procesului de examinare a obiectelor din 12.02.2020 au fost examinate transferurile bancare primite de către Cucinschi Irina în sumă de 10 830 euro, apoi conform procesului-verbal de examinare a obiectelor din 13.02.2020 se constată transferuri în mărime de 11 080 euro;

-la acest capitol instanța remarcă faptul, că această ordonanță nici după formă nici după conținut nu conține exigențele stipulate în art.326 al.(1) CPP RM, or procurorul a înaintat o nouă învinuire conform cap.V a CPP, art.281, 282, la care și face referire și nicidecum conform art.326 al.(1) CPP după cum se prezumă din demersul său, invocînd fix aceleași acțiuni pretinse ilegale, care la urmărirea penală au fost calificate pe art.196 al.(1) Cod penal, anume cu excluderea semnului însușire. Aplicarea prevederilor al.(1) art.326 CPP RM poate avea loc doar cu condiția că „probele cercetate în ședința de judecată dovedesc incontestabil că inculpata a

săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior”. - Acuzarea consideră că frazele menționate mai sus, expuse de către instanță ca fiind declarative și lipsite de suport juridic, deoarece conform aceluiași art.326 Cod de procedură penală, acuzatorul de stat într-adevăr, prin prisma probelor dobândite în faza cercetărilor judecătorești a constatat existența componenței de infracțiune prevăzută de prevederile art.190 al.(4) Cod penal și de către acuzatorul de stat cu strictețe au fost respectate prevederile Codului de procedură penală, prezentarea părților în proces a unei noi învinuiri, contra semnătură și prezentată președintelui ședinței de judecată. Ca urmare părțile neavând necesitatea unui termen suplimentar pentru pregătirea unei noi apărări, conform învinuirii modificate au declarat continuarea examinării cauzei în fond;

-se constată că instanța eronat nu a dat apreciere probelor prezentate de către acuzatorul de stat, prin care a încălcat prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție - Privind sentința judecătorească nr.5, din 19.06.2006, prin care pct.19 expres invocă faptul că: „una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art.394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate. Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: - descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se: probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată, argumentînd-se motivele admiterii sau respingerii probelor: atât de învinuire, cât și de apărare. În orice caz, se supun analizei toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul că sunt cuprinse în cauza penală sau au fost prezentate de către părți direct în ședință. La examinarea cauzei în privința mai multor inculpați sau cînd inculpatul este acuzat de săvârșirea mai multor infracțiuni, sentința trebuie să conțină analiza probelor privind fiecare capăt de învinuire și în privința fiecărui condamnat;

-în contextul celor expuse, acuzarea consideră pertinente și utile probele dobândite și anexate în rechizitoriul de învinuirea lui Cucinschi Irina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.(4) Cod penal, cele examinate în instanța de fond și constatate cu certitudine în cadrul cercetărilor judecătorești;

În apel se solicită casarea totală a sentinței Judecătoriei Glodeni din 30.04.2021, cu recunoașterea vinovăției lui Cucinschi Irina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.(4) Cod penal și aplicarea pedepsei sub formă de 7 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de ocupa anumite funcții de conducere și de a exercita anumită activitate economico-administrative pe un termen de 2 ani. Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată ***** în sumă de 168000 lei să fie admisă. Sechestrul aplicat de către instanță pe imobilul cu nr.cadastral *****, amplasat în s.*****, r-nul Glodeni a fi menținut în scopul asigurării reparării prejudiciului cauzat.

În termen împotriva sentinței a declarat apel și avocatul Stroncea Nicolae în interesele părții vătămate *****, care în motivarea apelului indică că acuzarea de stat a prezentat probe pertinente și utile anexate la rechizitoriul de învinuire a lui Cucinschi Irina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.(4) Cod penal, examinate în instanța de fond, indicînd aceleași motive expuse și de către procurorul în Procuratura raionului Glodeni, Crișciuc Ion în apelul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia Sediul Glodeni din 30.04.2021, astfel că Colegiul penal nu consideră oportun de a le reitera și le însușește.

Prin apel se solicită casarea totală a sentinței Judecătoriei Glodeni din 30.04.2021, cu recunoașterea vinovăției lui Cucinschi Irina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.(4) Cod penal și aplicarea pedepsei sub formă de 7 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în

penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de ocupa anumite funcții de conducere și de a exercita anumită activitate economico-administrative pe un termen de 2 ani. Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată ***** în sumă de 168000 lei să fie admisă. Sechestrul aplicat de către instanță pe imobilul cu nr.cadastral *****, amplasat în s.*****, r-nul Glodeni a fi menținut în scopul asigurării reparării prejudiciului cauzat.

În ședința instanței de apel procurorul participant Prisacari Lilia a susținut apelul declarat de procuror și a solicitat admiterea acestuia din alte motive, iar în susținerea poziției sale a indicat, că consideră că atât în instanța de fond cât și în cea de apel partea acuzării a demonstrat cu certitudine că inculpata a comis infracțiunea de care este învinuită. Totodată a indicat, că conform modificărilor operate la art.190 Cod penal, inculpata în perioada anilor 2015-2017, dându-și seama de caracterul infracțional al acțiunilor, a avut intenția și ilicit a însușit bani în total de 8000 de euro, echivalentul a 168013 lei. Fapta respectivă a fost consumată în 2019, după ce pe banii respectivi aceasta a cumpărat o casă în satul *****, r-nul Glodeni, ulterior în octombrie 2019 a vândut casa, faptă care s-a consumat în 2019. Având în vedere modificările care au avut loc la art.106 CP, mai cu seamă art.190, suma pagubei trebuie să depășească suma de 279 000, ori salariul mediu pe republică în anul 2019 constituia 6957 de lei, întrucât această sumă nu depășește suma pagubei și faptul că agravanta este la al.(1), corect urmează a fi încadrată în baza art.190 al.(1). Ce ține de vinovăția inculpatei, consideră că este dovedită pe deplin prin declarațiile părții vătămate, a martorilor Stroncea Anatolie, ***** și alții. Partea vătămată a înaintat pretenții doar în ce privește suma de 8 mii de euro deoarece cu această sumă a fost procurată casa care urma să fie scrisă pe numele părții vătămate. Intenția inculpatei de a comite escrocheria a fost demonstrată prin faptul că inculpata a realizat casa respectivă. Argumentele instanței precum că ei erau concubini și aveau drepturi egale de proprietate asupra bunului imobil nu corespunde adevărului, or odată ce aceasta a procurat casa pe numele său, partea vătămată nu a fost de acord și au fost numeroase conflicte. Pretențiile părții vătămate au fost înaintate de nenumărate ori și în diferite situații. Odată ce ei erau doar concubini, partea vătămată nu avea posibilitatea să dețină dreptul de proprietate asupra bunului imobil odată ce acesta a fost înregistrat pe numele inculpatei. Cu toate că inculpata spune că este într-o oarecare măsură de acord, aceasta nu a întors nimic părții vătămate din suma prejudiciată. Prin aceasta se demonstrează din nou intenția de a comite această infracțiune. Astfel, solicită admiterea apelului procurorului inclusiv și din alte motive, cu casarea sentinței instanței de fond, cu recunoașterea vinovăției inculpatei de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în baza acestei norme. La fel a solicitat și admiterea în totalitate a acțiunii civile înaintate de către partea vătămată.

Avocatul Stroncea Nicolae în ședința instanței de apel a susținut apelul declarat personal în interesele părții vătămate, cât și cel declarat de către procuror și a solicitat admiterea acestora din motivele invocate, cu recalificarea acțiunilor lui Cucinschi Irina reieșind din modificările recente și de a-i stabili o pedeapsă maximală care este prevăzută de norma legală, adică cu închisoare cu executarea pedepsei în închisoare pentru femei. La fel solicită admiterea acțiunii civile înaintate de către partea vătămată integral și anume să fie încasată suma de 50 mii lei în calitate de prejudiciu moral și 8 mii de euro în calitate de prejudiciul material. Totodată solicită menținerea sechestrului pe bunul imobil din satul *****, r-nul Glodeni, pentru a putea fi asigurată repararea prejudiciului cauzat.

În susținerea poziției sale a indicat, că instanța de judecată în mod eronat a dat apreciere doar declarațiilor declarative a inculpatei Cucinschi Irina fără ca să fie confirmate prin careva probe materiale. Inculpata fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a declarat că la momentul

cînd ***** a plecat în Franța ei aveau datorii la serviciile comunale mai mult de 10 mii de lei. Argumentul că ea avea careva bani strînși se contrazice cu argumentul dumneaei care l-a expus în instanța de judecată, precum că ***** cînd a plecat în Franța avea datorii la serviciile comunale mai mult de 10 mii de lei. Instanța de fond nu a apreciat nici proba materială, adică toate transferurile care au fost făcute, peste 13 mii de euro, și anume 8000 euro pentru a procura casa, iarăși instanța nu s-a expus asupra acestor probe materiale care demonstrează cu certitudine vinovăția lui Cucinschi Irina, care urmărind un scop de însușire a bunurilor altei persoane cu intenția ca să-l determine pe ***** să trimită bani și să procure imobil, care ulterior urma să-l perfecteze pe numele dumnealui, aceasta a obținut acest scop, i s-a transmis suma de bani, a procurat imobilul și cum a fost înțelegerea între părți, ultima a făcut procură doar pe ea, pentru că cînd va reveni ***** să înregistreze imobilul după dumnealui. Deja cînd a venit ***** în RM în anul 2018 ultima a inițiat un conflict, în rezultatul căruia ***** a fost maltratat de către ginerele inculpatei. Pe cazul dat persoana a fost recunoscută vinovată și condamnată, a executat și pedeapsa deja. Astfel, Cucinschi Irina a realizat scopul de a obține sursele date prin înșelăciunea lui ***** Pe perioada documentării cauzei și deja examinarea ei, ultima a vîndut acest imobil fără ca să-l înștiințeze pe ***** și fără să-i întoarcă jumătate din sumă. Inculpata nici nu s-a căsătorit cu ***** după ce a primit sumele de bani de peste 13 mii de euro din Franța, mai mult decît atît, ***** a fost maltratat de către ginerele inculpatei și ca rezultat ultima a obținut mijloacele bănești de 8000 euro, ca e a vîndut casa în s.*****. Probele materiale sunt declarațiile martorilor care au indicat cu certitudine ce sume de bani au fost transferate dumneaei, care au fost relațiile între Cucinschi Irina și ***** , care au fost relațiile între ei după iscarea conflictului. Probele materiale sunt toate transferurile efectuate din Franța, astfel consideră că vinovăția lui Cucinschi Irina a fost dovedită integral.

Avocatul Dulgher Dumitru în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelurilor declarate pe cauză ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței de achitare în privința inculpatei Cucinschi Irina, or în urma examinării cauzei nu s-a demonstrat faptul că Cucinschi Irina este vinovată de comiterea infracțiunii incriminate.

În susținerea poziției sale a indicat, că în speță este evidentă prezența relațiilor civile, fapt pe care l-a indicat în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond. Aceasta casă a fost procurată, apoi vîndută de Cucinschi Irina din simplu considerent ca să nu rămînă pe drumuri deoarece partea vătămată a impus situația să vîndă casă și să-i dea toți banii pe această casă. Inculpata și partea vătămată au concubinat împreună un timp destul de îndelungat, au lucrat împreună în Federația Rusă, au fost timpuri cînd ei cînd partea vătămată absolut nu lucra nicăieri și trăia din contul salariului inculpatei. Cînd au vîndut casa inculpata i-a propus să-i dea jumătate din sumă, iar partea vătămată categoric a refuzat, spunînd că îi va crea probleme. Apare întrebarea de ce partea vătămată nu s-a adresat în ordine civilă, unde trebuia de achita și taxă de stat pentru asta, dar el a încercat în ordine penală să fie scutit de careva taxe etc.

Inculpata Cucinschi Irina în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelurilor declarate ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În cadrul judecării cauzei în instanța de apel, în vederea respectării indicațiilor date prin Hotărîrea Plenului CSJ a RM „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” nr.22 din 12.12.2005, modificată prin Hotărîrea Plenului CSJ nr.4 din 30.03.2009 și nr.10 din 24.12.2010, care indică la faptul că apelul este o continuitate a judecării cauzei, instanța de apel a admis demersurile înaintate de partea acuzării referitor la audierea suplimentară a inculpatei Cucinschi Irina și martorilor ***** , ***** , ***** , ***** , Paladiciuc Eugeniu, precum și verificarea suplimentară a probelor.

Astfel, fiind audiată în ședința instanței de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță, *inculpata Cucinschi Irina* a declarat că susține declarațiile date anterior în ședința instanței de fond.

Potrivit declarațiilor date de inculpată în ședința instanței de fond, aceasta a declarat, că vina nu o recunoaște și că a fost în relații de concubinaj cu ***** începând cu anul 2009. Împreună au fost la muncă peste hotare. Concubinul activa în calitate de sudor, iar dânsa lucra ca vânzătoare. Cu banii câștigați achita chiria pe apartament, iar ***** achita pentru produse alimentare, la fel și pentru cheltuielile personale. Fiecare era cu banul lui câștigat. Aproximativ în anii 2015- 2016 au revenit în Moldova. Circa 2 ani au locuit în orașul Bălți în chirie, mai apoi ***** a plecat la sora sa în Franța. Dânsa a rămas la Bălți și intenționa să procure un apartament. ***** nu dorea un apartament, dar o casă în satul *****. Astfel, dânsa a găsit în satul ***** o casă care era de vânzare și vânzătorul era *****. Casa se vindea la prețul de 8000 euro. La momentul procurării casei ***** se afla în Franța și discutau doar prin intermediul telefonic, de asemenea înregistra totul cu ajutorul camerei de filmat și îi transmitea video. Pentru casa din sat ***** a achitat în două tranșe, prima tranșă a fost în sumă de 4 000 euro, care a fost adunată împreună cu *****. În suma dată intrau și banii ei, și anume 19 000 lei au fost puși de către ea, aceștia fiind datoria pe care a primit-o pentru pensia alimentară, de asemenea a vândut o cotă cu suma de aproximativ 20000 lei. A doua tranșă la fel a fost dată peste aproximativ jumătate de an - suma fiind de 4 000 euro. O parte din bani a fost trimiși de către ***** și o parte din bani i-a pus ea din salariu, deoarece de asemenea lucra. ***** transmitea bani, însă nu poate spune concret ce sumă. După ce a achitat a doua tranșă de bani, a oformat la notar procură generală pe numele ei așa cum au convenit cu *****. După ceva timp, în luna octombrie 2018 a oformat casa pe numele ei. Concubinul ***** a revenit din Franța în luna decembrie. Din decembrie până în iunie 2018 ***** nu a muncit nicăieri, stătea acasă. Nu găsea de lucru și a apărut ideea de a vinde casa și de a pleca la părinții lui în r-nul *****. Dânsa nu a dorit să plece. Nu poate spune ce sumă de bani a fost aportul ei la acei 8000 euro. Când ***** a plecat în Franța erau multe datorii. Inițial a fost propunerea de a vinde casa și de a împărți banii în jumătate. Când sau început toate neînțelegerile, ***** a încheiat contract cu un avocat și a mai cerut de la ea suma de 1000 euro pentru achitarea avocatului. Recunoaște faptul că este datoare lui ***** , însă nu cu suma invocată. Nu avea intenția de a dobândi ilicit bunul imobil. Casa de locuit a vândut-o împreună cu mobila din ea lui *****. Este de acord de a restitui lui ***** o parte din bani, și anume jumătate din prețul cu care a vândut bunul imobil. ***** i-a propus să vândă casa, iar banii să fie împărțiți în jumătate. Procura generală a fost oformată de către notarul din or.Gloden, conform căreia avea dreptul de înregistrare pe numele ei la cadastru. Despre faptul că a înregistrat casa pe numele ei, i-a comunicat lui ***** care a fost de acord și când va reveni în țară vor înregistra căsătoria. După ce a plecat în vara anului 2018 ***** a comunicat ca toate documentele să fie înregistrate pe numele ultimului, însă în acest caz dânsa rămânea pe drumuri, din ce motiv a oformat documentele pe casă în toamna anului 2018. Dânsul nu i-a dat acordul și i-a comunicat că oformează documentele pe dânsa și înstrăinează casa. Din partea lui ***** a fost o plângere la organele de anchetă și doar atunci în baza procurii generale a oformat contract de vânzare-cumpărare pe numele ei pentru a vinde casa. Din decembrie 2017 până în august 2018 des se certau cu ***** , iar certurile erau din cauza că ***** nu lucra și aveau nevoie de bani pentru a face reparație. La data de 24.08.2018 între ***** , ea și ginerele acesteia Paladiciuc s-a iscat un conflict, în urma căruia ***** a deteriorat mobila, a agresat-o fizic, după care ultimul a plecat. Mai apoi ***** a revenit, a strâns lucrurile și a plecat la părinții săi. La fel a mai comunicat, că ***** a discutat cu ea prin telefon, unde i-a cerut banii și a amenințat-o. În

decembrie 2017 când ***** a revenit în Moldova și până în luna august 2018 ultimul i-a solicitat să înregistreze bunul imobil pe dânsul, la care ea l-a întrebat cu ce rămâne. După care i s-a propus să transcrie documentele pe numele lui, iar dânsul îi va restitui jumătate din sumă, fapt cu care nu a fost de acord. Spera că vor continua să locuiască împreună. Din partea lui ***** primea transferuri de bani de peste hotare, dar în ce sumă totală nu poate spune. Privitor la faptul că un martor a declarat că i-a transmis din partea lui ***** suma de 400 euro a comunicat că aceasta era în perioada când locuia la Bălți și avea datorii la serviciile comunale. Fiind cercetată penal a înstrăinat casa având intenția să-i achite jumătate din sumă după cum au convenit anterior. A încercat pe cale amiabilă să amelioreze situația creată, l-a telefonat pe ***** , însă ultimul nu era de accord, spunând să-i restituie suma integrală de 8000 euro. Când a plătit a doua tranșă de bani pentru casă, ***** a luat-o și pe ea în Franța, aceasta fiind în vara anului 2017, a lucrat timp de 2 luni, după care a revenit în Moldova. Fiind plecat ***** în Franța, dânsa a rămas în mun. Bălți, iar datoria pentru serviciile comunale erau în jur de 10 000 lei. În mun. Bălți au locuit împreună. Bani adunați de către ea pe timpul când lucra în Rusia erau acasă. În anul 2018 fiul ei a plecat la studii. Tot în anul 2018 fiica s-a căsătorit, iar ***** nu a contribuit cu nimic la nunta acesteia. De asemenea a comunicat că tatăl ei a decedat cu 6 ani în urmă, iar cheltuielile pentru înmormântare le-a suportat mama ei. Nu ține minte când a scris declarațiile date în cadrul urmăririi penale de la f.d.11 vol.I. I-a comunicat prin telefon lui ***** despre faptul că a vândut casa, însă nu i-a comunicat cu-i anume. După cum a declarat, de la apariția acestui litigiu este de acord de a rambursa lui ***** partea cu care și-a adus aportul ultimul la procurarea imobilului (f.d.116-117, vol.II).

Totodată, în ședința instanței de apel inculpata a mai declarat, că ea cu Igor ***** s-au înțeles să vândă casa. A înregistrat dreptul de proprietate în 2019, ***** a fost la curent cu faptul dat și inițial a fost de acord cu jumătate de sumă, iar ulterior a dorit toată suma. Nu a restituit nici jumătate de sumă deoarece el a dorit suma integrală. Urma să înregistreze căsătoria și să înregistreze casa după el. I-a comunicat telefonic lui ***** referitor la faptul înbrăinării bunului, iar ulterior acesta nu a fost de acord și s-a început procesul de judecată.

Fiind audiat în ședința instanței de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță, *partea vătămată* ***** a declarat că a locuit cu Cucinschi Irina împreună aproximativ 7 ani în perioada anilor 2010-2017. În instanța de fond nu a fost audiat, doar la urmărirea penală. Consideră că inculpata l-a mințit. A trimis suma de 8000 euro pentru ca să procure casă, iar ulterior când se va întoarce de peste hotare, casa trebuia să fie scrisă pe ambii. Nu ține minte în ce an exact a fost procurată casa, dar aproximativ în 2016. Când s-a întors de peste hotare Irina a refuzat să se căsătorească cu el și nu a vrut să scrie casa pe el. Imobilul a fost procurat în satul ***** , raionul Glodeni. Până a pleca peste hotare nu avea cu inculpata strânse careva sume de bani. O perioadă au locuit împreună în Piter, acolo a vândut mașina pe care a avut-o, iar când s-au întors în țară au procurat altă mașină. Doar mașina au avut-o împreună cu inculpata. Mașina a fost procurată și înregistrată pe numele său. Până a pleca în Franța a locuit cu Cucinschi Irina în Bălți cu chirie. Irina a lucrat la un magazin și avea salariu mic de aproximativ 1000 lei. În perioada cât s-a aflat în Franța a decedat tatăl inculpatei, iar fiica s-a căsătorit. Bani pe care i-a trimis au fost transferați și prin bancă, dar a transmis bani și prin șofer la rutieră, 800 euro și 200 euro, restul 8000 euro i-a trimis prin bancă. A fost bătut de ginerele inculpatei din cauza conflictului care a apărut între ei din cauza imobilului procurat. Până a depune cerere la poliție i-a propus inculpatei să vândă casa și să împarte banii în jumate, dar ea a refuzat. Nu cunoaște dacă Cucinschi Irina locuiește în acea casă. După ce a depus cerere la poliție nu a mai vorbit cu inculpata niciodată. Dacă știa că inculpata nu dorește să se

căsătorească cu el și nu dorește să scrie casa pe el, nu îi transmitea sumele de bani pentru procurarea casei. De la vecini a auzit că Cucinschi Irina a vândut casa cu 9500 euro, după ce a depus cerere la poliție. Solicită să-i restituie suma de 8000 euro. Nu insistă ca ultima să fie plasată în arest. Inculpata nu avea posibilitatea de a strânge careva bani deoarece unde lucra salariul era mic și îi ajungea doar pentru cheltuieli personale. A concretizat că odată cu înregistrarea căsătoriei casa urma să fie înregistrată pe ambii. La procurarea casei inculpata a ținut cont și de părerea sa, îi trimetea poze și împreună au ales casa care le-a convenit după preț. Inculpata nu l-a anunțat despre faptul că intenționează să vândă casa.

Fiind audiat în ședința instanței de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță, *martorul Paladiciuc Eugeniu* a declarat că susține declarațiile date în instanța de fond.

În instanța de fond *martorul Paladiciuc Eugeniu* a declarat, că este ginerele lui Cucinschi Irina. Îl cunoaște pe ***** deoarece dânsul concubina cu Cucinschi Irina. Lucra peste hotare în Federația Rusă, în Piter, după care a lucrat împreună cu ***** în Franța. Inițial ***** a plecat la muncă împreună cu Cucinschi Irina, apoi a fost chemat și el. În Franța personal a lucrat aproximativ 2 luni jumate. Aflându-se în Franța ***** a transferat bani lui Cucinschi Irina de două ori, dar ce sumă anume nu cunoaște. Când a revenit în țară ***** nu i-a transmit bani. Suma de 800 euro și 1000 euro declarate la organul de urmărire penală erau banii lui pe care ***** le-a trimis la Moldova. Privitor la procurarea casei cunoaște că ***** împreună cu Cucinschi Irina au procurat casă de locuit. Consideră că dacă munceau peste hotare aveau bani pentru procurarea casei. Dânsul personal nu locuia împreună cu Cucinschi Irina și ***** . Nunta a făcut-o după ce a revenit din Franța, iar până atunci a concubinat cu fiica lui Cucinschi Irina. Cunoaște că a decedat tata lui Cucinschi Irina, dar cine a suportat cheltuielile pentru înmormântare nu știe. Când se afla la lucru în Piter, era și ***** , Cucinschi Irina și soția lui. A expediat bani prin intermediul băncii pe perioada când se afla în Franța. Suma de 1800 de euro a fost expediată în 2 rate în timp de 2 luni. Nu ține minte exact luna în care a expediat banii respectivi (f.d.114, vol.II).

În ședința instanței de apel *martorul* a mai declarat, că în 2017 a expediat prin ***** din Franța banii săi în sumă de 1000 euro și 400-450 euro. Îi trimetea banii lui Cucinschi Irina ca să-i dea soției sale. Pentru conflictul pe care l-a avut cu ***** în 2018 a fost condamnat. ***** o bătea pe Cucinschi Irina față de dânsul.

Fiind audiat în ședința instanței de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță, *martorul* ***** a declarat că susține declarațiile date în instanța de fond.

În instanța de fond *martorul* ***** a declarat că este verișor cu ***** . Pe Cucinschi Irina a văzut-o o singură dată, a fost în vizită. În perioada lunii septembrie 2018 ***** l-a sunat și l-a rugat să meargă împreună în ***** pentru a-și lua lucrurile personale. Dânsul a venit cu mașina, pe drum ***** i-a povestit despre esența cazului și anume i-a comunicat că are probleme pe faptul că a investit bani într-un imobil din raionul Glodeni și persistă un conflict. Cunoșcând situația în care se află ***** , dânsul i-a comunicat că are o cunoștință a cui frate este avocat și i-a propus să se adreseze la acesta pentru a rezolva situația. Ajungând la domiciliu în sat.***** , r.Glodeni, Igor și-a luat hainele, apoi au mers la avocat și la organele competente. Cunoaște din spusele lui ***** , că a avut două coaste fracturate care au fost provocate în rezultatul conflictului cu ginerele inculpatei. Din acest motiv l-a luat și pe el pentru a lua lucrurile. ***** a lucrat peste hotare în Franța, unde se afla și sora lui. Anterior ***** a lucrat peste hotare și în Rusia circa 10 ani. La început în Federația Rusă ***** a plecat cu prima soția, după care a

divorțat. Cucinschi Irina a locuit împreună cu ***** și în mun.Bălți. Conflictul apărut între Cucinschi Irina și ***** a fost din motiv că Igor a transmis lui Cucinschi Irina bani atât prin transferuri bancare cât și printr-o persoană fizică. Cunoaște că ***** a transmis lui Cucinschi Irina bani în sumă de aproximativ 10000 euro. De asemenea cunoaște, că casa procurată a costat 8 000 euro. Cucinschi Irina și ***** nu erau căsătoriți și trăiau în concubinaj. Casa procurată trebuia să fie înregistrată pe numele lui ***** , din ce motiv a fost perfectată o procură. Conflictul a apărut din motiv că Cucinschi nu dorea să scrie casa pe numele lui *****. Din spuse cunoaște că casa urma să fie vândută. ***** voia să scrie casa după numele lui, deoarece posibil presimțea că nu va mai locui cu Cucinschi. Inițial așa și s-au înțeles ca casa să fie scrisă pe numele lui *****. Nu cunoaște dacă ***** s-a adresat cu acțiune civilă în instanță pe cazul dat. ***** expedia bani pentru a fi achitată casa în rate.

În ședința instanței de apel martorul a mai declarat, că cunoaște că ***** a muncit în Franța și a trimis bani lui Cucinschi Irina pentru a procura o casă. ***** l-a rugat să plece cu el în sat din raionul Glodeni să-și ia lucrurile pentru că avea probleme cu concubina, că a fost agresat. I-a spus să se adreseze la organele de drept. ***** i-a comunicat că a trimis bani în sumă de 10000 euro lui Cucinschi Irina prin transfer bancar, casa a fost procurată pe numele lui Cucinschi Irina și deja nu dorea să se mărite cu el. Cunoaște aceste fapte din spusele lui ***** . Nu a fost martor la transmiterea banilor de la ***** către Cucinschi Irina.

Fiind audiat în ședința instanței de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță, *martorul* ***** a declarat că susține declarațiile date în instanța de fond.

În instanța de fond martorul ***** a declarat că ginerele a cumpărat o casă de la Cucinschi Irina. Împreună cu ginerele și Cucinschi Irina au plecat la notar. A achitat prețul de 8500 de euro, dintre care 7500 euro pentru casă și 1000 euro mobila din casă. La notar Irina Cucinschi a oformat procură generală pe numele ginerelui. Era orele mesei și în acea zi nu a reușit să încheie contractul de vânzare-cumpărare. A întrebat dacă actele sunt în regulă, la ce notarul le-a comunicat că totul este în ordine. Ginerele a primit procura și a plecat în Germania. În prezent casa este scrisă pe numele lui Cucinschi Irina. Până în anul 2019 a locuit în satul ***** , lucra ca zilier și atunci a întrebat oamenii din sat cine știe unde se vinde o casă mare. Stăpânul la care lucra i-a spus că Cucinschi Irina vinde o casă. A plecat inițial singură ca să vadă casa, apoi a plecat împreună cu ginerele. Pe Cucinschi Irina a cunoscut-o când a venit să vadă casa. Cu ***** nu a făcut cunoștință. Nici pe foștii proprietari la fel nu i-a cunoscut. A întrebat-o pe Irina referitor la documente și datorii, la care ultima i-a comunicat că nu sunt careva datorii și totul este în regulă. În luna decembrie 2019 a aflat de la polițistul de sector despre sechestrul aplicat pe bunul imobil. A întrebat-o pe Cucinschi Irina despre faptul dat, însă ultima i-a comunicat că nu este la curent cu cele întâmplate, deoarece la notar erau toate actele în regulă. Careva măsuri cu privire la sechestrul nu a întreprins. La oficiul cadastral a prezentat actele pentru a afla cu siguranță dacă casa este sechestrată, la ce a primit un răspuns pozitiv. În prezent ginerele are pretenții ce ține de sechestrul deoarece sa achitat cu banii și ca dovadă are și o recipisă. La notar Cucinschi Irina a prezentat documentele pe casă, unde era indicat că este unicul posesor cu drepturi depline. În afară de ultima alte persoane nu erau indicate în acte. În primele zile a lunii decembrie 2019 a fost informată despre sechestrul (f.d.115, vol.II).

În ședința instanței de apel martorul a mai declarat, că a cumpărat casa pe care o vindea Cucinschi Irina, i-a dat avansul, a venit ginerele și i-a dat suma integrală și au plecat la notar și a făcut doar procură pe trei ani și a doua zi a plecat peste hotare. În decembrie a aflat că casa este

sub sechestru în legătură cu alte cauze. În documentele pe casă figura proprietar Cucinschi Irina. La moment locuiește în acea casă, fiind sub sechestru, iar actele nu au fost oformate.

Fiind audiat în ședința instanței de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță, *martorul* ***** a declarat că susține declarațiile date în instanța de fond.

Astfel, în instanța de fond *martorul* ***** a declarat, că părinții lui sunt nașii lui ***** . Cu Cucinschi Irina nu sunt în relații ostile. În perioada anilor 2016-2017 activa în calitate de șofer pe ruta Chișinău-Paris. ***** muncea în Franța la construcție și prin intermediul lui, având calitate de șofer, a transmis bani acasă, prima dată suma 2000 euro, dar a doua oară suma 800 euro. ***** i-a dat numărul de telefon lui Cucinschi Irina pentru a o contacta privitor la înmânarea banilor, afirmând că e concubina acestuia. Ajungând la gara de nord a transmis banii lui Cucinschi Irina prin rutieră. De asemenea i-a transmis lui Cucinschi Irina prin viber numărul rutierei. Mai apoi Cucinschi Irina l-a sunat și i-a comunicat că a primit banii. Ulterior s-a întâlnit cu ***** și a arătat o poză precum că s-a cumpărat casă și era fericit. În Paris ***** în momentul când i-a banii pentru a-i transmite lui Cucinschi Irina i-a comunicat că aceștia sunt pentru a procura o casă. Cu ***** sunt rude (f.d.112, vol.II).

În ședința instanței de apel *martorul* a mai declarat, că prin anii 2016-2019 a lucrat șofer pe ruta Paris-Chișinău. Igor din Paris i-a transmis un plic cu bani, parcă erau o mie de euro, în două tranșe a transmis 3000 euro. Igor i-a dat numărul lui Irina și i-a transmis banii. Înainte de a transmite banii Igor îi spunea că vrea să cumpere o casă. Igor spunea ca casa a fost cumpărată de banii lui, el a transmis aproximativ 11 000 euro. Când a venit acasă a aflat că ea deja avea alt bărbat. A înțeles că pe el l-au dat afară din casă, iar casa au pus-o în vânzare. El a vrut să vândă casa și nu a cunoscut că casa a fost pusă în vânzare.

Fiind audiat în ședința instanței de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță, *martorul* ***** a declarat că susține declarațiile date în instanța de fond.

Astfel, în instanța de fond *martorul* ***** a declarat, că ***** a locuit în concubinaj cu Cucinschi Irina aproximativ 8-9 ani, până în luna august 2018. A făcut cunoștință cu ultima în Piter. Copii comuni nu au. În 2016 ***** a plecat în Franța să câștige bani ca să procure apartament în mun.Bălți. În vara anului 2017 fiul ei a telefonat-o și i-a comunicat că procură casă în or.Glodeni. Era împotriva acestei idei deoarece dânsul avea o casă în sat.Brânzei. ***** a venit în sat.Brânzei în august 2018 unde a stat 2 zile și s-a dus din nou acasă la Glodeni. În seara respectivă a sunat acasă și a comunicat că a fost bătut. A doua zi iarăși a sunat, vorbea mai greu și spunea că se simte rău. ***** i-a comunicat că el expedia bani, iar Cucinschi Irina a perfectat o procură și nu voia să perfecteze actele pe casă pe numele fiului, din acest motiv se începeau certurile. Nu cunoaște motivul pentru care feciorul ei a fost bătut de ginerele lui Cucinschi Irina. Fiul ***** a fost plecat la lucru în Franța timp de un an și 6 luni și pe perioada respectivă expedia bani prin transferuri bancare și prin persoană fizică lui Cucinschi Irina. Cunoaște că casa a fost procurată în anul 2017. Din cuvintele feciorului, proprietarii casei au făcut o procură doar pe numele lui Cucinschi Irina și ea nu voia perfectarea actelor pentru casă pe numele lui ***** . Cunoaște că fiul ei a expediat aproximativ 13 mii de euro în total lui Cucinschi Irina. Fiul ei lucra la firma ginerelui și acesta din urmă îi spunea ce bani primea feciorul. Fiul ***** i-a comunicat că prețul casei era de 8000 de euro. Cunoaște despre faptul, că feciorul i-a propus lui Cucinschi Irina să vândă casa și banii să îi împartă egal, la care Cucinschi a refuzat. Când Cucinschi Irina a venit din Piter în Republica Moldova a lucrat în mun.Bălți la un magazin. Nu cunoaște dacă Cucinschi Irina a fost angajată în câmpul muncii după ce ***** a

plecat în Franța. Când a venit din Piter, fiul ei ***** a lucrat puțin și anume repara automobile, după care a plecat la lucru în Franța (f.d.113 vol.II).

În ședința instanței de apel martorul a mai declarat, că fiul Testari Igor a fost în Franța. A dus lucrurile sale personale la acea casă. A auzit că casa a fost vîndută. Cucinschi Irina nu i-a propus bani lui ***** de la începutul conflictului pînă în prezent. Fiul a spus că Cucinschi Irina nu a participat la procurarea casei.

Fiind audiat în ședința instanței de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță, *martorul* *****a declarat că susține declarațiile date în instanța de fond.

Astfel, în instanța de fond martorul *****a declarat, că la începutul lunii septembrie 2018 a fost contactat telefonic de către colegul ***** care i-a comunicat că verișorul său ***** are nevoie de serviciul unui avocat din or.Gloden și cunoaște că are un frate care este avocat și a solicitat ajutorul. Respectiv au venit ***** și ***** Oleg și deplasându-se împreună cu ei cu automobilul, ***** i-a povestit despre faptul, că lucrând în Rusia a făcut cunoștință cu d-na Cucinschi Irina și acolo au început să concubineze. După care au revenit în Moldova. Din motivul că nu aveau spațiu locativ ***** a plecat în Franța la muncă pentru a câștiga bani să procure spațiu locativ. S-au înțeles că ***** o să transmită banii concubinei și ea o să procure un spațiu locative, dar să fie scris după ultimul. De asemenea ***** a mai spus că ulterior a fost contactat de concubină pe când se afla în Franța, care i-a comunicat că a găsit o casă într-un sat din r-nul Glodeni. A fotografiat casa, a expediat fotografiile lui ***** , ultimului i-a plăcut și au căzut de acord să procure această casă. Tot din spusele lui ***** cunoaște că acesta transmitea bani prin sistemele bancare, de asemenea a mai transmis și 2 tranșe printr-o persoană fizică din sat.Brînzei, suma exactă nu cunoaște. ***** i-a explicat în ce perioadă i-a expediat bani inculpatei dar nu ține minte detalii. După cum a înțeles, ***** a expediat o sumă mai mare de 8000 de euro, iar prețul casei este de 8000 de euro. A înțeles că pretențiile lui ***** sunt din motiv că casa nu a fost scrisă pe numele lui și nu pe faptul că a expediat o suma mai mare. Cunoaște despre existența unei procuri, conform căruia la revenirea lui ***** de peste hotare casa să fie scrisă după numele acestuia. Când a revenit ***** de peste hotare i-a cerut concubinei să scrie casa după el dar Cucinschi Irina de fiecare dată amâna când duceau discuție privitor la faptul ca casa să fie scrisă după numele lui ***** . Pe la sfârșitul lunii august 2018 ***** luând iarăși discuția despre casă concubina a iscat din nou un conflict și a declarat, că dacă mai face gălăgie va rămâne fără casă. De asemenea, a fost chemat ginerele lui Cucinschi Irina care l-a agresat pe ***** și i-a fracturat o coastă. Tot în ziua respectivă a mers împreună cu ***** la domiciliul lui din sat și l-a ajutat să își i-a lucrurile personale în genți apoi împreună s-au întors în ***** . În ***** s-au întâlnit cu fratele ***** care este avocat și au discutat privitor la situația creată. La momentul când au venit în sat după genți, acolo mai era o parte feminină și un bărbat. Careva certuri nu au fost, au luat doar gențile și au plecat. Pe Cucinschi Irina a văzut-o când a luat gențile. Cunoaște despre faptul că ***** a făcut cunoștință cu Cucinschi Irina în Rusia dar când anume nu știe. Cunoaște, că după conflict ***** a depus plângere la poliție. De asemenea cunoaște că ***** a plecat în Franța pentru a lua dovezi referitor la transferul banilor efectuate lui Cucinschi Irina. Din spusele unui vecin cunoaște că Cucinschi Irina avea intenția să vîndă casa și scotea lucrurile din casă. De asemenea Cuinschi Irina evita de a înregistra căsătoria. ***** insista pe faptul de a fi transcrisă casa pe nume lui deoarece banii erau câștigați de dînsul. ***** era peste hotarele țării și nu cunoaște de ce procura a fost scrisă pe numele altei persoane. ***** i-a comunicat că acesta a transmis banii și că Cucinschi Irina nu a lucrat nicăieri. Tot din spusele lui ***** cunoaște despre faptul că Cucinschi Irina nu a participat

financiar la procurarea casei. Nu s-a interesat de la ***** privitor la faptul cu ce se ocupa Cucinschi Irina în Federația Rusă (f.d.110, vol.II).

În ședința instanței de apel martorul a mai declarat, că în anii 2019-2020 a fost contactat telefonic de către ***** care a spus că a fost telefonat de un vecin al său lângă casa procurată din satul ***** și i-a spus că fosta concubină a scos lucrurile din casă și că a vândut casa. Din discuțiile cu ***** , Cucinschi Irina îi spunea că nu va putea să demonstreze nimic deoarece nu are înscrisuri și martori. I-a mai spus că va putea să achite toată viața câte 100 lei. Din discuția cu ***** , acesta a transmis sume mult mai mari, dar dorea să îi rămână casa sau suma achitată pentru ea, alte detalii nu cunoaște.

În cadrul ședinței instanței de apel, au fost verificate suplimentar și probele conținute în materialele cauzei penale, și anume:

Volumul I

- raport privind circumstanțele comiterii infracțiunii din 11.10.2018 (f.d.4, vol.);
- cerere de la ***** din 20.09.2018 adresată Șefului Inspectoratului de poliție Glodeni, prin care solicită de a lua măsuri conform legislației în vigoare cu Cucinschi Irina care refuză categoric să-i scrie casa procurată de ea pe banii săi în sumă de 8000 euro, câștigați peste hotarele țării în perioada anilor 2015-2017, astfel comitând infracțiunea prevăzută de art.190 al.(4) CP, deoarece ea prin înșelăciune, promițând că casa o va scrie după el numai să trimită bani, iar după ce i-a trimis banii, a achitat casa și i-a promis că la reîntoarcere de peste hotar va scrie casa pe el, ea avînd procură. După ce a venit acasă refuză să scrie casa pe el și l-a alungat din casa procurată pe banii săi, spunîndu-i că nu are nici un drept la casă. Banii i-a trimis o parte printr-o rudă de a sa și o parte prin transferuri bănești (f.d.5, vol.I);
- procură din 12.09.2017 prin care ***** i-a încredințat lui Cucinschi Irina anumite drepturi pentru dispunerea, posesia și administrarea cu drept de înstrăinare, inclusiv sie însăși a casei de locuit din satul ***** , raionul Glodeni (f.d.20, vol.I);
- răspuns la interpelare din 03.05.2019 referitor la transferurile bănești de la banca FinComBank pe numele lui Cucinschi Irina (f.d.36-37, vol.I);
- extras din registrul bunurilor imobile (f.d.69, vol.I);
- extras web cu privire la cursul valutar din 11.10.2018 (f.d.70-71, vol.I);
- ordonanță și proces-verbal de ridicare cu anexe din 07.10.2019 (f.d.72-90, vol.I);
- extras din registrul bunurilor imobile și certificat de la ASP al Serviciului cadastral din dta de 14.10.2019 (f.d.98-99, vol.I);
- răspuns la interpelare din 10.12.2019 privind tranferurile bănești de la Western Union pe numelui lui Cucinschi Irina (f.d.127, vol.I);
- ordonanță de punere sub sechestru din 18.11.2019 a imobilului cu nr. cadastral ***** situată în hotarele satului ***** , raionul Glodeni (f.d.128, vol.I);
- demers privind autorizarea punerii sub sechestru din 19.11.2019 (f.d.129, vol.I);
- încheiere de punere sub sechestru din 20.11.2019 (f.d.130, vol.I);
- scrisoare de expediere a încheierii cu privire la punerea sub sechestru din 29.11.2019 (f.d.131, vol.I);
- proces-verbal de sechestru cu anexă din 09.12.2019 (f.d.133-136, vol.I);
- ordonanță de ridicare din 25.11.2019 (f.d.138, vol.I);
- proces-verbal de ridicare cu anexă din 03.12.2019 (f.d.139-143, vol.I);
- ordonanță de ridicare din 12.12.2019 (f.d.146, vol.I);
- proces-verbal de ridicare cu anexă din 12.12.2019 f.d.147-158, vol.I);

-ordonanțe de ridicare a informației care constituie secret bancar din 20.12.2019 (f.d.159-168, vol.I)

-încheieri de autorizare a efectuării ridicării informației care constituie secret bancar din 20.12.2019 (f.d.179-189, vol.I);

-răspuns de la băncile BCR, Victoriabank și alte bănci (f.d.200-216, vol.I);

-răspuns la interpelare din 07.02.2020 (f.d.220, vol.I);

-proces-verbal de ridicare cu anexă din 11.02.2020 (f.d.221-222, vol.I);

-proces verbal de examinarea a documentelor din 12.02.2020 (f.d.223-225, vol.I);

-proces verbal de examinarea a documentelor din 13.02.2020 (f.d.226-227, vol.I);

-ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delictu la cauza penală din 13.02.2020 (f.d.228, vol.I);

Volumul II

-proces verbal de confruntare din 22.05.2020 între martorul Pladiiciuc Evghenii și partea vătămată *****, potrivit căruia martorul indică că a transmis soacrei sale Cucinschi Irina transferuri bănești de peste hotar prin intermediul lui *****, deoarece acesta cunoștea modalitatea de transfer, fapt care este negat de către ***** (f.d.4-5, vol.II);

-proces-verbal de confruntare din 03.05.2020 între martorul ***** și învinuita Cucinschi Irina, potrivit căruia ***** a indicat că a transmis bani lui Cucinschi Irina 1400 euro și ulterior 800 prin intermediul șoferului rutei Chișinău-Glodei, bani care aparțineau lui *****, la rugămintea ultimului. Cucinschi Irina a indicat că a primit bani de la ***** doar o dată 400 euro destinați pentru cheltuielile casnice (f.d.7-9, vol.II);

-cerere de chemare în judecată întocmită de către ***** către Cucinschi Irina, prin care solicită încasarea de la Cucinschi Irina a prejudiciului material în sumă de 8000 euro (f.d.89-92, vol.II);

-ordonanță de punere sub învinuire din 10.03.2021 a lui Cucinschi Irina în baza art.190 al.(4) Cod penal RM (f.d.98-99, vol.II).

-declarațiile martorului ***** din 14.12.2020 date în ședința instanței de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel (f.d.110, vol.II);

-declarațiile martorului ***** din 14.12.2020 date în ședința instanței de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel (f.d.111, vol.II);

-declarațiile martorului ***** din 14.12.2020 date în ședința instanței de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel (f.d.112, vol.II);

-declarațiile martorului ***** din 14.12.2020 date în ședința instanței de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel (f.d.113, vol.II);

-declarațiile martorului ***** din 02.02.2021 date în ședința instanței de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel (f.d.114, vol.II);

-declarațiile martorului ***** din 02.02.2021 date în ședința instanței de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel (f.d.115, vol.II);

-declarațiile inculpatei Cucinschi Irina din 10.03.2021 date în ședința instanței de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel (f.d.116-117, vol.II).

Verificând argumentele invocate prin prisma probelor administrate și în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanței, audiind participanții la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia, că apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Glodei, Crișciuc Ion și de către avocatul Stroncea Nicolae în interesele părții vătămate ***** urmează a fi respinse ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Colegiul penal ajunge la concluzia că judecând cauza penală instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor prezentate și administrate o apreciere legală din punct de vedere al coroborării lor.

Conform art.414 al.(1) CPP RM, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de către prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în ședința instanței de apel.

Conform art.415 al.1 pct.1) lit.c) CPP RM instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii:

- 1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă:
 - c) apelul este nefondat.

Instanța de fond just a apreciat că învinuirea n-a prezentat suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu a-r corobora între ele și care a-r confirma integral vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunii ce i se incriminează, astfel just a concluzionat referitor la achitarea lui Cucinschi Irina.

Nici în instanța de apel în urma verificării suplimentare a probelor nu s-a confirmat vinovăția lui Cucinschi Irina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.(4) Cod penal RM cu semnele de calificare - escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, determinată de comportamentul dolosiv, care a produs daune în proporții mari.

Colegiul penal indică, că instanța de fond just și întemeiat a dispus achitarea lui Cucinschi Irina în baza art.190 al.(4) Cod penal RM din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele componenței de infracțiune.

Verificînd probele prezente pe cauză Colegiul penal indică, că nu poate fi reținut argumentul invocat de apelanți, precum că instanța de fond la adoptarea sentinței de achitare în privința lui Cucinschi Irina în baza art.190 al.(4) Cod penal RM greșit a indicat că nu au fost acumulate probe certe și incontestabile ce ar confirma vina inculpatei Cucinschi Irina, instanța de fond bazîndu-se doar pe declarațiile inculpatei Cucinschi Irina care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate ei.

Afirmațiile date contravin probelor administrate de către instanța de fond, verificate suplimentar și în cadrul instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Nu poate fi reținută și afirmația cu referire la faptul că vinovăția inculpatei se confirmă prin declarațiile martorilor Stroncea Anatolie, *****, *****, *****, *****, *****, deoarece martorii nominalizați fiind audiați suplimentar în cadrul instanței de apel nu au confirmat vinovăția inculpatei, dar dimpotrivă din declarațiile acestora reiese că inculpata Cucinschi Irina nu a comis infracțiunea de care este învinuită, or ultima nu a avut intenția de a dobîndi ilicit bunul altei persoane prin inducerea ei în eroare.

Conform art.101 al.(1,3) CPP RM fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, a indicat de ce au fost respinse probele, iar concluziile făcute de instanța de fond privind achitarea inculpatei rezultă din probele administrate.

Conform declarațiilor date de partea vătămată și martorii audiați în instanța de fond reiese, că ***** și Cucinschi Irina s-au aflat în relații de concubinaj din 2009 până în 2018, perioadă în care au avut buget și cheltuieli comune, precum și de comun acord au hotărât asupra procurării unui imobil - casă în satul *****, raionul Glodeni.

În acest aspect Colegiul penal indică că nici copiile transferurilor bănești pe numele lui Cucinschi Irina la care face trimitere partea acuzării și partea apărării nu demonstrează faptul că Cucinschi Irina a comis fapta prejudiciabilă prevăzută de art.190 al.(4) Cod penal RM, or inculpata și partea vătămată se aflau în relații de concubinaj care implică în sine cheltuieli și necesități comune.

Mai mult, martorul Paladiciuc Eduard a indicat faptul, că a transmis soției sale bani de peste hotare din Franța prin intermediul lui *****, care i-a transmis lui Cucinschi Irina, ca ulterior ultima să le transmită soției sale.

Deși apelanții indică că vinovăția inculpatei se confirmă prin declarațiile martorilor, de care instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură, Colegiul penal atestă că prin declarațiile martorilor audiați nu a fost dovedită vina inculpatei Cucinschi Irina în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel s-a stabilit, că de fapt Cucinschi Irina nu a avut intenția de a însuși careva bunuri, or casa a fost procurată cu acordul părții vătămate ***** de comun acord cu Cucinschi Irina cu care la acel moment concubina, iar Cucinschi Irina îi acorda toată informați inclusiv și video referitor la încheierea tranzacției de vânzare-cumpărare a imobilului aflat în litigiu.

Mai mult, perfectînd procura din 12.09.2017, vechiul proprietar a imobilului ***** i-a încredințat lui Cucinschi Irina anumite drepturi pentru dispunerea, posesia și administrarea cu drept de înstrăinare, inclusiv sie însăși a casei de locuit din satul *****, raionul Glodeni, care a avut loc la fel cu acordul părții vătămate *****.

Deși inculpata este învinuită că avînd intenția de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane, și anume a concubinului său cet. *****, care în acea perioadă se afla la muncă peste hotarele țării, prin inducerea în eroare, promițându-i că va transmite dreptul de proprietate asupra bunului la reîntoarcerea în țară, punând la bază relațiile lor de concubinaj, l-a determinat să-i transfere treptat surse financiare în sumă de 8000 euro, faptul dat denotă suplimentar că relațiile dintre inculpat și partea vătămată sunt de ordin civil și în asemenea caz, acțiunile lui Cucinschi Irina nu pot fi calificate ca escrocherie.

Litigiul a apărut între ***** și Cucinschi Irina cînd s-au tensionat relațiile în urma concretizării cuantumului aportului financiar a fiecăruia dintre ei la procurarea casei din satul *****, raionul Glodeni, acțiuni care nicidecum nu pot fi calificate conform componentelor infracțiunii de escrocherie prevăzută la art.190 al.(4) Cod penal RM.

Colegiul penal reține, că potrivit art.415 al. (2/1) Cod de procedură penală, judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Astfel, instanța de apel nu poate pune la baza condamnării inculpatului, după o sentință de achitare, declarațiile martorilor acuzării date în fața primei instanțe, or prevederile art.415 al.(2/1) Cod de procedură penală, anterior enunțate, nu instituie o careva excepție în aplicarea lor.

Totodată, potrivit art.6 CEDO, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, în temeiul cărui fapt inculpatul a fost achitat.

Astfel, Colegiul penal ajunge la concluzia că instanța de fond just a concluzionat, că acuzarea n-a prezentat probe ce ar indica la faptul, că inculpata Cucinschi Irina ar fi acționat în scopul de a înșela sau abuzînd de încrederea părții vătămate.

Revenind la elementele componentei infracțiunii de escrocherie, după adoptarea și punerea în aplicare a Legii nr.179 din 26.07.2018 privind modificarea dispoziției art.190 al.(1) Cod penal, Colegiul penal notează că în speță învinuirea a fost înaintată conform noului concept a infracțiunii de escrocherie.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.190 Cod penal reprezintă relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea actului juridic, dar nu și la executarea acestuia.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.190 Cod penal are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile; urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv al cărui mărime are un caracter considerabil; legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin „*dobândire ilicită*” a bunurilor se prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține (pentru sine sau pentru altul) transmiterea voită în proprietate, posesiune, a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptului asupra acestora.

Prin „*inducere în eroare*” se înțeleg acțiunile făptuitorului de a duce în eroare, de a minți proprietarul bunului prin prezentarea ca adevărate a unor fapte, evenimente sau prezentarea ca mincinoase a unor fapte, evenimente, dar care corespund adevărului sau prin tănuirea (necomunicarea) unor împrejurări care făptuitorul era obligat să le comunice.

Astfel, *latura obiectivă* a infracțiunii de escrocherie, analizată din perspectiva elementului material, denotă clar că acțiunea de inducere în eroare, prin care are loc vicierea consimțământului la încheierea actului juridic, poate fi comisă doar cu prilejul încheierii unui contract, dar nu și cu ocazia executării contractului.

În context, este de remarcat că inducerea în eroare implică nu doar profitarea de eroarea victimei. Această condiție este necesară, dar nu și suficientă.

O altă condiție, care conferă suficiență conceptului de inducere în eroare, este ca făptuitorul însuși să provoace eroarea victimei.

Consecvent, Colegiul penal notează și jurisprudența relevantă a Curții Constituționale a Republicii Moldova, unde instanța de contencios constituțional, având competența de a se pronunța asupra constituționalității unor prevederi din art.190 al.(1) Cod penal în decizia nr.126 din 15 noiembrie 2018 a constatat următoarele: „...*prin noua redacție a articolului 190 al.(1) din Codul penal a fost detaliată latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, legislatorul urmărind scopul eliminării acestei interpretări extensive defavorabile. Textul „inducerea în*

eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean” conduce la ideea că consimțământul victimei este viciat la momentul încheierii actului juridic prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii. Autorul îi creează victimei o reprezentare falsă a realității... ...neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un contract încheiat nu poate fi calificată ca infracțiune de escrocherie dacă nu s-a stabilit că sau folosit manopere frauduloase față de creditorul obligației până la și pentru încheierea contractului... ...condițiile în baza cărora poate fi imputată infracțiunea de escrocherie sunt similare cu cazurile de nulitate a contractului viciat de eroare și a contractului încheiat prin dol, prevăzute la articolele 227 și 228 din Codul civil. Totuși între aceste instituții există deosebiri. Eroarea ca viciu de consimțământ poate fi invocată și în cazul în care ambele părți au avut o falsă reprezentare a împrejurărilor la încheierea unui act juridic, precum și în cazul în care o parte co-contractantă s-a aflat în eroare din cauze obiective, nu neapărat din cauza inducerii sale în eroare. Însă, în cazul escrocheriei, elementul subiectiv al acestei infracțiuni constă în intenția directă. Autorul este conștient că induce în eroare și că prin acest fapt produce o pagubă, în vederea realizării unui folos material injust (intenție calificată prin scop)... Totuși, escrocheria, așa cum este reglementată în articolul 190 al.(1), prezintă similitudini cu instituția dolului civil, care presupune, de asemenea, o inducere în eroare. Diferența constă în faptul că, în cazul escrocheriei, autorul urmărește obținerea unui profit în dauna patrimoniului altei persoane, iar nu simpla viciere a consimțământului pentru a determina o persoană să încheie un act juridic. De altfel, potrivit articolului 228 al.(1) Cod civil, instituția dolului civil operează și în cazul în care autorul dolului estimează că încheierea actului juridic este avantajoasă pentru cealaltă parte... ...sarcina de a constata dacă fapta imputată persoanei constituie un „dol penal” îi revine, în ultimă instanță, judecătorului care judecă cauza penală. De asemenea, având în vedere că în astfel de cazuri este înaintată, de regulă, și o acțiune civilă, judecătorul care judecă cauza penală poate anula actul juridic încheiat prin dol și poate restabili situația anterioară încheierii contractului. Cu alte cuvinte, nu este necesară constatarea de către o instanță civilă a nulității actului juridic încheiat prin dol pentru a putea pune în mișcare o cauză penală... ”.

Cat privește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.190 Cod penal, Colegiul penal notează că aceasta se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă.

De asemenea, la calificarea faptei este obligatoriu stabilirea scopului special, cel de profit, cupiditate.

Limita între un raport civil, care are la bază un act juridic civil (contract) și un raport penal, care are la bază componența de infracțiune a escrocheriei este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul infracțiunii de escrocherie este caracterizată prin rea-credință din partea inculpatului, adică prin înșelăciune față de partea vătămată.

Astfel, delimitarea escrocheriei de normele de drept civil trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: 1) atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; 2) prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.

Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate. Sub incidența legii penale pot intra acele

raporturi în care sa demonstrat cu certitudine rea-voința, fraudă din partea făptuitorului încă până la existența acestor raporturi, atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are.

La fel, pot fi supuse cercetării și alte circumstanțe, nu mai puțin importante: 1) maniera de comportament pe care făptuitorul a manifestat-o după ce i-au fost transmise bunurile (de exemplu, cheltuielile imediate banii prevăzuți pentru procurarea unor bunuri destinate victimei); 2) făptuitorul acceptă să-i fie transmise bunurile pe care cu bunăștiință nu le va putea valorifica; 3) făptuitorul săvârșește acțiuni care demonstrează ne dorința lui de a-și executa angajamentele; 4) făptuitorul își asumă obligații pe care ulterior afirmă că nu este în stare să le îndeplinească.

Dacă ambele părți (debitorul și creditorul) obțin profituri de pe urma parteneriatului lor, rămânând proprietari asupra bunurilor sale (sau una dintre părți suferă prejudicii sub forma venitului ratat, fără a pierde însă dreptul de proprietate), atunci raporturile dintre cele două părți trebuie să rămână în continuare în jurisdicția dreptului civil, însă dacă una dintre părți, asumându-și angajamente, nu are posibilitate și nici dorință să le execute, atunci apare necesitatea intervenției legii penale.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Prin urmare, temeiul aplicării răspunderii potrivit art.190 Cod penal, apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile.

Reieșind din cele menționate mai sus, precum și din analiza componentei de infracțiune prevăzută la art.190 Cod penal, în raport cu materialele respectivei cauze penale, Colegiul penal conchide asupra faptului că, prima instanță corect a stabilit că partea acuzării nu a demonstrat că inculpada Cucinschi Irina a fost conștientă și intenționat a indus în eroare partea vătămată *****, în vederea realizării unui folos material injust și că prin acest fapt va produce o pagubă părții vătămate, or, ambele părți au perceput real că mijloacele bănești urmau a fi investite în procurarea unei case.

Astfel, din declarațiile părții vătămate *****, cât și din declarațiile martorilor audiați, nu se probează faptul că inculpada Cucinschi Irina din start a avut intenția de a dobândi ilicit (însuși) de la ***** suma de 8000 euro.

Colegiul penal consideră că în speță nu a fost demonstrat faptul că Cucinschi Irina a urmărit din start obținerea unui profit și prejudicierea părții vătămate *****, între inculpată și partea vătămată există raporturi juridice civile, fapt care atrage în mod incontestabil achitarea inculpatei, așa cum prevede art.390 al. (1) pct.3) Cod de procedură penală.

Careva probe care ar confirma că inculpata Cucinschi Irina la momentul primirii banilor de la partea vătămată *****, l-ar fi indus în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, instanței de judecată nu i-au fost prezentate.

În susținerea învinuirii formulate, de către acuzatorul de stat au fost prezentate în calitate de probe declarațiile părții vătămate și a martorilor, precum și transferurile bancare, care însă nu demonstrează altceva decât faptul că între Cucinschi Irina și *****, care erau în concubinaj, au avut loc relații civile.

Conform dispoziției art.51 al.(1), 52 al.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că prima instanță corect a stabilit că în respectivul caz, lipsește atât latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, cât și cea subiectivă, de altfel, în vederea realizării înțelegerii cu partea vătămată, inculpata, din banii primiți de la partea vătămată, cât și din rezervele personale, a procurat casa de locuit din satul ***** raionul Glodeni, pe care ulterior a înstrăinat-o, dar este de acord și manifestă dorința să-i restituie lui ***** partea ce-i aparține.

Astfel Colegiul penal indică că reieșind din probele cercetate în instanța de fond și cercetate suplimentar în ședința instanței de apel, în acțiunile inculpatei Cucinschi Irina lipsește latura obiectivă - dobândirea ilicită a bunurilor prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, dat fiind că partea vătămată și inculpata au avut o înțelegere verbală asupra cumpărării imobilului, învinuirea înaintată nu s-a confirmat prin probele administrate și ca urmare instanța de fond just a concluzionat referitor la achitarea inculpatei pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.190 al.(4) Cod penal RM - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, determinată de comportamentul dolosiv, care a produs daune în proporții mari.

Principiul prezumției de nevinovăție reprezintă o regulă de bază a procesului penal și unul din drepturile fundamentale ale omului. Acest fapt explică înscrierea prezumției de vinovăție în numeroasele documente de drept internațional în care se consacră drepturi fundamentale ale persoanei.

Pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probe afectate de incertitudine. Legiuitorul stabilind chiar interpretarea dubiilor în favoarea bănuțului, învinutului, inculpatului. Chiar în cazul aprecierii probelor, orice informație, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceiași circumstanță, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de condamnare.

Instanța de fond în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală, a verificat și a apreciat conținutul probelor și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate.

Colegiul penal atestă că, conform art.8 al.(1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă, mai mult ca atât nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

La fel, conform art.389 al.(1) Cod procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, trebuie să fie interpretate în favoarea inculpatului.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal conchide că instanța de fond a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat a dedus concluzia că fapta inculpatei Cucinschi Irina nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.190 al.(4) Cod penal al RM.

La fel Colegiul indică, că afirmația invocată de procuror și partea apărării, precum că probele acumulate la etapa urmăririi penale dovedesc faptul comiterii de către Cucinschi Irina a infracțiunii de care a fost învinuită, aceasta nu poate fi reținută în favoarea apelanților, deoarece probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziția instanței judecătorești, nu dau temei la o stabilire sigură, incontestabilă și fără echivoc a vinovăției lui Cucinschi Irina în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În baza celor expuse Colegiul penal ajunge la concluzia că apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Glodeni, Crișciuc Ion și de avocatul Stroncea Nicolae în interesele părții vătămate ***** ca fiind nefondate urmează a fi respinse, iar sentința instanței de fond ca fiind legală și întemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrate, urmează a fi menținută fără modificări.

Totodată Colegiul penal indică, că prin încheierea Judecătoriei Drochia Sediul Glodeni din 20.11.2019 s-a dispus punerea sub sechestru a imobilului cu numărul cadastral ***** situat în com.*****, raionul Glodeni (f.d.130, vol.I).

Conform prevederilor art.203 al.(2) Cod de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă sau eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art.106 al.(2) și art.106¹ din Codul penal.

Potrivit art.210 al.(1) Cod penal RM, bunurile se scot de sub sechestru prin hotărîrea organului de urmărire penală sau instanței dacă, în urma retragerii acțiunii civile, modificării încadrării juridice a infracțiunii incriminate bănuیتului, învinuitului, inculpatului ori din alte motive, a decăzut necesitatea de a menține bunurile sub sechestru. Instanța de judecată, judecătorul de instrucțiune sau procurorul, în limitele competenței lor, ridică sechestrul asupra bunurilor și în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestru de către organele de urmărire penală fără autorizația respectivă.

Respectiv în speță, prin sentința Judecătoriei Drochia Sediul Glodeni din 30.04.2021 Cucinschi Irina a fost achitată de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.190 al.(4) Cod penal RM, soluție care este menținută și de instanța de apel, astfel Colegiul penal decide asupra necesității anulării sechestrului de pe imobilul cu numărul cadastral ***** situat în com.*****, raionul Glodeni dispus prin încheierea Judecătoriei Drochia Sediul Glodeni din 20.11.2019.

Conducîndu-se de art.415 al.(1) pct.1) lit.c) CPP, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

DECIDE:

Respinge ca nefondate apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Glodeni, Crișciuc Ion și de avocatul Stroncea Nicolae în interesele părții vătămate ***** împotriva sentinței Judecătoriei Drochia Sediul Glodeni din 30.04.2021, în cauza penală în privința lui Cucinschi Irina în baza art.190 al.(4) Cod penal RM, sentință care se menține fără modificări.

Anulează sechestrul de pe imobilul cu numărul cadastral ***** situat în com.***** raionul Glodeni, dispus prin încheierea Judecătoriei Drochia Sediul Glodeni din 20.11.2019.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 30.08.2023.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru